

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Brevis Institvtio De Salvtari Poenitentia Peccatoris

Viexmont, Claude de

Coloniae Agr., 1725

VD18 1361598X

Cap. VI. Quòd præstat in mundo pœnitentiam agere, quàm in purgatorio
pro peccatis satisfacere.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50113](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-50113)

cupiendi, &
dolendi, &
sanguinis
effundendi
tempus est,

pœnitendi, nunc tempus est pugnandi, nunc tempus est se emendandi. Hic dies aliam vitam affert, alios mores postulat.

QVOD PRÆSTAT IN MVNDO
POENITENTIAM AGERE, QVAM IN
PVRGATORIO PRO PECCATIS
SATISFACERE.

CAP. VI.

Augustin.
Qui in aliud
sæculum dis-
tulit fru-
ctum con-
uersionis,
prius purga-
bitur igne
purgationis.
Hic etsi non
sit æternus,
miro tamen
modo gra-
uius est; su-
perat enim
omnem pœ-
nam, quam
homo vn-
quam passus
est in hac
vita, vel pa-
ti potest.
Purgatorii
acerbitas.
Ignis pur-
gatorii &
inferni
idem.

Ignis pur-
gatorius est
transitorius,

AT dixeris, scio quidem magna opus esse satisfactione pro peccatis meis, propter quæ mihi paratus æternus ignis: idcirco in senectute partem pœnitentiæ agam, & in purgatorio pœnitentiam meam perficiam. Ibi-que pro peccatis meis plenè satisfaciam. R. Nescis, heu nescis, quid petis, frater charissime, qui purgatorium petis. Grauius est esse in purgatorio, quamdiu possit oculus claudi & aperiri, quàm tota illa pœna quam sanctus Laurentius sustinuit in craticula: solum purgatorii momentum, superat omnes passiones Sanctorum: nulla pœna temporalis igni purgatorii est comparabilis. Ignis ille purgatorius etsi non est æternus, durior tamen est, quàm quidquid in hoc sæculo pœnarum posset cogitari, sentiri vel videri; nam sicut idem ignis purificat aurum, & consumit lignum: ita etiam purgatorii & inferni vnus idemque est ignis, in hoc tamen differunt, quòd ille transitorius est, hic verò æternus: ad cuius comparationem ignis noster est quasi ignis pictus, in quo

si ne

si ne tantillo quidem tempore extremum tui
 digiti potes sustinere, quo modo anima tua suo
 corpore denudata illum purgationis ignem po-
 terit perferre? si nunc pœnitentiæ laborem
 non potes portare, quo modo purgatorii ar-
 dorem poteris tolerare? Verè teipsum decipis
 per inordinatum amorem, quem habes erga
 tuam carnem; dum eam in præsentem ne mi-
 nima quidem vis pati, & in futuro animam
 tuam maioribus maximis pœnis cruciari, quanto
 amplius tibi ipsi nunc parcis, & carnis deside-
 ria sequeris: tantò duriores postea lues pœ-
 nas, & maiorem tibi materiam comburendi
 seruas. Quid enim aliud ignis ille deuorabit
 nisi peccata tua?

Ignis infer-
 ni æternus.

Caro affli-
 genda, ne
 purgatori-
 um tentiat
 anima.

In purgatorio vna hora grauior erit in
 pœna, quam hic mille anni in amarissima pœ-
 nitentia: plus valet in mundo cum pœniten-
 tia dies vnus, quàm in purgatorio cum gra-
 uissima pœna vnus annus. Et quia in pœni-
 tentia Deus plus ponderat satisfactionem bo-
 næ voluntatis, quam pœnam duræ afflictionis:
 ideo quod ibi deerit de voluntario, supplebi-
 tur in tormento: ibique longo tempore gra-
 uique supplicio peccatis illis satisfacere oportet,
 quibus hic breui leuique pœnitentia satisfacere
 posset. Vnde Psalmista, quia illam pur-
 gatorium ignem omni præsentem tribulationem
 existimabat intolerabiliorem: non solùm in
 furore æternæ damnationis petit non argui,
 sed etiam in ira transeuntis purgationis timet
 corripì, dicens: Domine, ne in furore tuo at-
 tuas me, neque in ira tua corripas me. Ne
 me

Pœnitentia
 purgatorio
 efficacior.

In pœniten-
 tia Deus
 multum vo-
 luntatem
 bonam
 æstimat.

Psalm. 61

Quomodo
David opta-
uit liberari
à purgato-
rio.
Pœnitentis
deprecatio.

Pœna pro-
pria melior
quàm alic-
na.

Anima no-
stra hic per
pœniten-
tiam à pur-
gatorio re-
dimenda.

Amicorum
obliuio.

Eccles. 14.

Mortuï me-
moria perit
cum sonitu.
Memoria

me in illo tremendo examine vel cum re-
probis ferias, vel cum saluandis igne purga-
tionis affligas: quod vt fiat, Miserere mei,
Domine, dum tempus est misericordiæ, me
in misericordia corripe, hic per flagella con-
tere, Hic igne tribulationis exure. Hic vre,
hic seca, Domine: vt in futuro sæculo par-
cas, vt in morte nil in me purgandum in-
uenias. Quoniam infirmus sum, & intolera-
bilem purgatorii ignem perferre non possum.

Si igni purgatorio destinatus ad pristinam
vitam rediret, qualem putas pœnitentiam age-
ret? certè si posset, nihil ibi purgandum serua-
ret, sed hic peccatis suis plenè satisfaceret. Bea-
tius enim est animam omni debito prorsus li-
beram exire, quam post vincula libertatem qua-
rere. Satius est vt bona quæ ab amicis post
mortem tuam agi speras, eadem per te viuus
& valens agere incipias: plus enim Deo satis-
facit pœna propria, quàm aliena. Noli con-
fidere in amicis & proximis tuis, in quibus non
est salus, qui citiùs obliuiscuntur tui quàm pu-
tas. Quo modo enim pro te solliciti erunt in
futuro, qui pro teipso non sis sollicitus modò?
putas, quòd aliis maior sit sollicitudo de salute
tua quàm tibi sit de ea? ii fortasse vel salutem
quidem suam negligunt, & quo modo alterius
salutem procurabunt? iis committis animam
tuam, qui forte non diligunt suam? si sibi ne-
quam sunt, cui boni erunt?

Dum pila in terram cadit, tunc solum-
modo sonitum edit: sic quamdiu inhumaberis,
pro te cantabitur in ecclesiis: postea peribit

tui

tui memoria cum sonitu. Antequam facti amici carnales, ex bonis tuis facti locupletes, pro tua liberatione denariolum pauperibus erogarent: clamares vsque ad diem iudicii, Misere-
mini mei, miseremini mei, saltem vos amici mei; & non exaudirent. Amici sunt secundum tempus, nec tecum permanent in tribulationibus. Viuus & valens oculis mentis tuæ, ad purgatorium, quò post mortem deducendus es, conuerte. Illic intuere inter alias pœnas ibidem debitas, ignium exurgere flammæ, & quasdam miserorum animas inuoluere, & instar scintillarum sursum deorsum agitare. Inter eas imaginare animam tuam de profundis illis pœnarum locis ad te clamantem. Misere-
re mei, misere-
re mei: quia manus Domini tetigit me, nonne iam ad vocem hanc eius misereberis, & eam inde liberare procurabis? quod nisi facias, quiste sanæ mentis existimet? te enim aut etiam alios terreno carcere detentos liberare satageres, quantò ergo magis de diuinæ iustitiæ horribili carcere liberationem tuam procurare debes?

Ibi parua peccata, de quibus nunquam suspicareris, ad iudicium deducuntur, & vsque ad nouissimum quadrantem persoluntur. Ibi diuina seueritas de ocioso verbo arguit, & rationes subtiliter exquirat: pensa ergo, quid factura est de peruerso opere, si quosdam in iudicio suo corripit de ocioso sermone? Apud Deum sicut nullum bonum irremuneratum, ita nullum malum remanet impunitum, aut enim punit homo, aut Deus: homo punit pœ-
ni-

mortuorum
per breuis
planè.
Notandum
bene.
Iob. 19.
Amici ple-
rique uiuo-
rum, non
mortuo-
rum.
Imaginare
animam
tuam in
purgatorio
esse.
Iob. 19.

Notandum.

Venialia
ibi puniun-
tur.
Cuiusmodi
peccata nos
ad purgato-
rii ignem
ducunt.

Hebr. 10.

Satisfacere
in mundo
longè præ-
stat.
Horrendum
est incidere
in manus
Dei viuen-
tis.

Quamdiu
vui mus
tempus est
gratiæ &
misericor-
diæ.
Post mor-
tem tempus
rigoris est.

Retardatio
à visione
Dei.
Quam
purgatus
debet homo
esse.
Notandum.

Amanti
omnis
mora longa.

nitendo, Deus autem pœnam exigendo. Sed quia horrendum incidere in manus Dei viuentis, dum vacat & licet tibi, iram fuge districti iudicis: & tua peccata puni in præfenti sæculo, ne ea districtus iudex puniat in futuro. Si hic illa eadem punies, nullum qui ea illic puniat, inuenies: si hic sine palpatione teipsum iudicaueris, illic non iudicaberis: si igne pœnitentiæ peccata tua combusseris, ea non comburet ignis purgationis: amat enim Deus pœnitentibus parcere, & eos qui semetipsos iudicant, non iudicare. Quamdiu viuis, tempus est acceptabile, dies est salutis & misericordiæ, tempus remissionis & gratiæ: post mortem verò tempus erit rigoris, & districtæ iustitiæ. Hic breui leuique pœnitentia longissimam, grauissimamque purgatorii pœnam potes euadere: illic verò, quia magnis malis debitor es, vsque ad nouissimum quadrantem, te oportet satisfacere: nunquam Dei faciem videbis, donec peccatorum tuorum minimum quadrantem persolueris.

Diuinæ lucis tanta est puritas: vt nisi vel de minimis purus & purgatus sis, & ad baptismalem innocentiam perueneris: eam videre nequeas. O quanta pœna est dilatio gloriæ, o quam amara est tardatio visionis diuinæ: maximè cum iam tempus Deo fruendi aduenit, & anima à pondere sui corporis absoluta fuerit? Ipsi animæ grauius multò est Deo carere, quam cruciari purgatorii igne: spes quæ differtur, eò plus affligit animam, quò magis se videt à summi boni fruitione retardatam
per

per suam negligentiam: quam retardationem adhuc existens in corpore, per modicam pœnitentiam potuisset evitare.

Itaque frater charissime, disce nunc per pœnitentiam modica pati, vt tunc valeas à purgatorio liberari: melius multò est hic peccata purgare, quàm illic purganda reseruare. Stude igitur jam sic viuere, vt in morte rectà ad Deum possis euolare: nec anima tua à Dei visione vllò modo retardetur, sed è corpore egrediens statim Deo & angelis eius præsentetur.

QVOD NEMO SIMVL POTEST
ET POENITENTIAM AGERE, ET
VOLVPTATIBVS SVIS
INSERVIRE.

CAP. VII.

AT dixeris, Quoniam præstat in mundo pœnitentiam agere, quam in purgatorio pro peccatis satisfacere; ideo toto vitæ meæ tempore pœnitentiam agam, sed simul voluptatibus meis inserviam. R. Falleris frater charissime, & longè, inquam, falleris: sicut impossibile est, vt ignis inflammetur in aqua, ita impossibile est voluptatem manere cum pœnitentia. Hæc enim sibi inuicem contraria sunt. Illa mater est risus, hæc mater est fletus: illa dissoluit, hæc constringit: illa plumbi pondus animæ imponit, eamque demergit in profundum: hæc animæ alas innectit, eamque volare facit in cælum: illa carni in omni-

Pœnitentia cum voluptate stare nequit.

Impossibile ignem in aqua inflammari.

Pœnitentia voluptati omnino contraria.